

[Knud Lind]

principielt var imod det i øvrigt i partiet. Det var de økonomiske årsager og så det faktum, at det ikke kan lade sig gøre nu at ud-danne en hel masse kvindelige betjente her og nu. Så får man en pukkelordning i politi-et af kvindelige betjente. Den pukkelordning har man haft tidligere for så vidt angik mandlige betjente lige efter krigen, og derfor er det helt klare ting, der er afgørende for det. Vi kunne da godt tænke os hen ad vejen at få flere kvindelige betjente, men det er altså ikke noget, man sådan lige kan gøre med et slag.

Jeg må nok også sige, at jeg er meget skuffet over justitsministeren. Jeg spurgte jo justitsministeren før, hvor mange kvindelige betjente der er i politikorpset, hvor mange kvindelige betjente dette lovforslag kræver, og hvad det i øvrigt nogenlunde vil koste justitsministeriet, hvis man skal gennemføre disse gode tanker, og det er ikke nok for en justitsminister bare at gå op og sige: det er nogle dejlige tanker disse her, og dem kan jeg tilslutte mig uden i øvrigt at tænke på de økonomiske konsekvenser, eller hvordan man i øvrigt får afviklet det inden for justitsministeriet. Det mangler vi fuldstændig fra justitsministeren i dette tilfælde, og jeg håber, inden vi er færdige her, at vi får de oplysninger, for så ved man også, hvorfor de realistiske inden for fremskridtspartiet ikke kunne gå med til dette.

Wilhelm (VS):

Jeg synes, hr. Knud Linds selvmodsigelser er temmelig himmelråbende. Han startede sit store indlæg med at sige, at hele gruppen var principielt enig i dette forslag, men der var altså nogle, der havde praktiske indvendinger. Det gentager han nu igen efter i mellem-tiden at have kørt en hetz imod dette forslag af rent ideologisk og kønspolitisk art og kaldt det, jeg ved ikke hvad. Jeg vil opfordre medlemmerne til at læse, hvad han faktisk fik sagt, når vi engang får fortrykket. Jeg er ikke i stand til at gengive det, men det var bl.a. i strid med ligestillingsloven, det var kønsdiskriminerende, og jeg ved ikke hvad. Nu bliver det så gentaget, at det kun var af praktiske grunde, at han og et flertal i gruppen ikke står som medforslagsstillere.

Så vil jeg i øvrigt godt sige, at nu fik vi for 117. gang demonstreret, at lige præcis hr.

Knud Lind og hr. Nør Christensen i denne sal udgør det mest mandschauvinistiske, re-aktionære og retssikkerhedstruende, der over-hovedet findes i nogen partier, og det gør de konsekvent. Og uden at nævne erhverv vil jeg da godt sige, at det har undertiden været drøftet, i hvor høj grad de var repræsentative for korpset. Forskellige medlemmer har søgt at skyde problemet væk ved at sige: de er nok ikke spor repræsentative. Jeg tror des-værre ikke, det er rigtigt. Jeg synes, justitsmi-nisteren skulle overveje det.

Jeg har kigget rent statistisk på det. Hvis man har et korps på 9.000 medlemmer og piller to tilfældige ud – det er selvfølgelig en enkel forudsætning – kan man benytte sådan en simpel spilteori. Hvis man ud af et korps på 9.000 medlemmer piller to tilfældige ud, så er sandsynligheden for, at korpsets almin-delige gennemsnitlige opfattelse ligger et sted mellem de to, en smule over 50 pct., hvori-mod sandsynligheden for, at de begge to lig-ger ud i den sorteste femtedel, kun er præcis 4 pct. Det burde få både den nuværende og de tidligere justitsministre til at tænke en lille smule over, hvad det er for et korps, man har fået sammensat.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Jeg bliver nødt til at bede hr. Wilhjelm om at præcisere, hvad det er i denne debat, jeg har sagt, som han kan karakterisere som re-aktionært eller gammeldags eller bagstræve-risk. Men det er nok det sædvanlige angreb fra VS. Det er den samme sang, den samme grammofonplade med angreb på politifolk. Kan vi komme til at genere dem, er det det bedst mulige. Jeg har intet sagt i denne de-bat, der har noget som helst med det at gøre, men det vil hr. Wilhjelm kunne læse bagef-ter.

Med hensyn til kønkvotering mærkede jeg mig også, at adskillige medlemmer i den-ne folketingsal morede sig højlydt over hr. Knud Linds bemærkninger. Jeg kan over for disse medlemmer og over for hr. Wilhjelm bekræfte, at det forholder sig sådan, at der i de mandschauvinistiske politikredse er en bekymring for at skulle ud til værtshusslags-mål eller lignende sammen med en svag kvinde. Men vi er åbenbart ved at være der-henne, hvor den sidste rest af mændenes